

ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοί. Ταῦτα πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν
 πυνθάνεσθε. Ὡς δ' ἦν ἐπίδικος ἡ γυνή, εἴ περ γνησία
 καταλειφθείη, ἐκ τῶν νόμων σαφέστατα μαθεῖν ἔστι τοῦτο.
 68 Ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην λέγει ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως
 ἂν ἐθέλη τις τὰ αὐτοῦ, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίπη
 ἄρρενας· εἰ δὲ θηλείας καταλίπη, σὺν ταύταις. Οὐκοῦν
 μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι δοῦναι καὶ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ·
 ἄνευ δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων οὐχ οἶόν τε οὔτε ποιή-
 σασθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. 69 Οὐκοῦν
 εἰ μὲν ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς τὸν Ἐνδιον Πύρρος
 ἐποιεῖτο ὕδν αὐτῷ, ἄκυρος ἂν ἦν αὐτοῦ ἡ ποίησις κατὰ τὸν
 νόμον· εἰ δὲ τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ ἐπὶ τούτῳ ποιησά-
 μενος κατέλιπε, πῶς ἂν ὑμεῖς || ἐπετρέψατε ἐπιδικάζεσθαι,
 οἱ τοῦ Πύρρου θεῖοι, τὸν Ἐνδιον τοῦ Πύρρου κλήρου ἄνευ
 τῆς γνησίας θυγατρὸς, εἰ ἦν ἐκείνῳ, ἄλλως τε καὶ εἰ, ὡς
 ἐμαρτυρήσατε, ἐπέσκηψεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοὺς ἐπιμελεῖσθαι
 τούτου τοῦ παιδίου; 70 Ἄλλ', ὦ ἀγαθέ, τοῦτο μὲν καὶ
 λαθεῖν φήσασιν ἂν ὑμᾶς· ὅτε δ' ἠγγύα καὶ ἐξεδίδου ὁ Ἐν-
 διος τὴν γυναῖκα, ἐπετρέπετε ὑμεῖς οἱ θεῖοι τὴν τοῦ ἀδελ-
 φιδοῦ τοῦ ὑμετέρου αὐτῶν ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν ἐκείνῳ
 ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ παραγενέσθαι φάσκοντες, ὅτε ὁ
 ἀδελφιδοὺς ὑμῶν ἠγγυᾶτο τὴν μητέρα τὴν ταύτης κατὰ
 <τούς> νόμους ἕξειν γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ
 ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι; 71 Πρὸς δὲ τούτοις
 — τουτὶ γὰρ τὸ δεινὸν ἔστιν — ἐπισκῆψαι φάσκοντες ὑμῖν
 τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου, οὕτως
 ἐπεμελήθητε ὥστ' ἔασαι ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν αὐτὴν ἐγγυᾶ-
 σθαι, ἄλλως τε καὶ ἔχουσιν τοῦνομα τῆς ὑμετέρας αὐτῶν
 ἀδελφῆς, ὡς ἐμαρτυρεῖτε;

72 Ἐκ τοίνυν τούτων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ